

רבעון ה

עולמים, פטח ענייה להסתכל בהם למעלה,ABA ב"ם בארכזים ושמיטים אומנות של השם המפרש, לרעת כל אותן ואות על תקונת, בראשית וכמי וקהרצן היה תהו ובהה, והם:ABA ית"ז, קר"ע שט"ז, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שקו"ז צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אותן ואות יש מאמר ויש לה נתיב. אשר אמירות הן ול"ב שבילים, וכולם תלויים מן אי"ה. וזהוABA אורה י"ה. אי"ה בחתשבון אוריה י"ה. י"ה חכמה יבינה, אי' בתר עליון, ואופנו שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כלם פוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שייהיה לה רשות להוריק ברכות ולהשפייע למתחנותים אלא בבת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שם הספירות היו מיריקות מחוץ לה, היה פרוד. ומשום זה אין רשות לשום ספירה להוריק לשום מקום פרט לה, אל הפתחותנים, ומשום לכך נאמר בה אל יתહיל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אחרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לדעתם למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודור אמר בಗלה אם אמן שנת לעני לעפער תנימה עד אמצע מקום ליהו"ה, היא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות שם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמישי

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, ובהאי אדרבי ה'א לאלהו אוזמן לגביה דרבינו שמעון, בהיכלו, ותנקודה הוא היא מחסבה סתומה. ביניהם הנה אליו מזדמן אל רבינו שמעון. אמר

לעילא,ABA בא ב'ם בארכזים ותרין אתון דשם מא מפרש, למנדע כל את ואת על (ד"ט ע"א)תיקוגיה, בראשית וכו', וקהרצן היה תהו ובהו, ואינו אב"ג ית"ז, קר"ע שט"ז, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שקו"ז צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמירות אינון, ול"ב שבילים, וכלהו תליין מן אי"ה, וכאן והואABA אב"ג בם אורה י"ה (תהלים קיה ט) אי"ה בחושבן אוריה י"ה, י"ה חכמה יבינה, אי' בתר עליון, ואנו שבע ספירון פליקון בשבעה שמון.

ובלהו כלילת לוין בת שבע, ולית ספירה מבלהו ספירון דינה לה רשו לאראקא ברקאנ ולאשפעא לחתאין, אלא בבת שבע, בגין דאייה קשורה דבליהו ספירון, די' ספирון הו מריקין לבר מינה הוה פרידא, בגין די' לית רשו לאראקא ספירה לשום אמר בר מינה, לגביה תפאין, בגין די' אתمر בה (וימטה ט כב) אל יתહיל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת, בזאת יבא אחרן אל הקדש (ויקרא טג), דלית רשו לנביא וחכימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומזה עליה אל האלהים, ודור בגיןה אמר (תהלים קלב ז) אם אתן שנת לעני לעפער תנימה, עד אמץ אמן שלים ליהו"ה, אי'ו שלימו דאדם, שלימו דיחודא, שלימו דשם קדיישא, שלימו דבל ספירה וספירה.

תקונא חמישאה.

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, ובהאי נקודה אייה מחסבה סתימה, אדרבי ה'א לאלהו אוזמן לגביה דרבינו שמעון, בהיכלו, ותנקודה הוא היא מחסבה סתומה. ביניהם הנה אליו מזדמן אל רבינו שמעון. אמר